

คู่มือ

จรรยาบรรณอาจารย์
มหาวิทยาลัยอู่บลราชธานี

คู่มือ

จรรยาบรรณอาจารย์

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สาส์นจากนายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

คู่มือจรรยาบรรณอาจารย์นับเป็นประมวลความประพฤติที่กำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ อาจารย์ได้ยึดถือปฏิบัติเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์ รวมทั้ง คุ้มครองผลประโยชน์ของศิษย์และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้นการที่ทางมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จัดทำคู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ฉบับนี้ขึ้น นับเป็นสิ่งที่ดี และอาจารย์ทุกๆ คนควรจะได้ศึกษา จะใช้เป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีต่อศิษย์และต่อตัวอาจารย์เอง รวมทั้ง เป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีด้วย

ผมขอขอบคุณคณะผู้จัดทำคู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง และหวังว่าจะ ทำให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

(ศาสตราจารย์พิเศษ จอมจิน จันทรสกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สาส์นจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรของประชาชนที่มีศักดิ์ศรีและต้องขับเคลื่อนด้วยจริยธรรมบุคลากร
ของมหาวิทยาลัย จึงต้องมีจิตสำนึกรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต ครองตนเป็นแบบอย่างที่ดีงาม และ
ถูกต้อง ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในการให้การศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน และบุคคลทั่วไปรวมทั้งปฏิบัติ
ต่อผู้อื่นด้วยความเอื้ออาทร เอาใจใส่ด้วยคุณธรรมแห่งพรหมวิหารสี่ อันประกอบด้วย เมตตา กรุณา
มุทิตา และอุเบกขา

สภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้จัดทำเอกสาร “คู่มือจรรยาบรรณอาจารย์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี” เพื่อให้คณาจารย์ของมหาวิทยาลัยได้นำจรรยาบรรณ หรือแนวทาง
ปฏิบัติด้านจริยธรรมไปยึดถือปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมสร้างระบบความคิด และการประพฤติ
ปฏิบัติอันดีงาม ซึ่งจะพัฒนาไปเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ดีงามอย่างยั่งยืนในอนาคต

ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดทำเอกสารฉบับนี้ทุกท่าน หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าเอกสารคู่มือดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการประพฤติ และปฏิบัติอันจะนำไปสู่ความสำเร็จใน
หน้าที่การงาน และสาธารณประโยชน์ ตลอดจนความสุข ความเจริญ ตามวัตถุประสงค์ทุกประการ

ศาสตราจารย์ประกอบ วิโรจนัญญ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สาส์นจากประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดคู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ได้ยึดถือปฏิบัติ รักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงของตนเอง และมหาวิทยาลัยตั้งนั้น สภามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจึงได้มอบหมายให้สภาอาจารย์จัดทำ "คู่มือจรรยาบรรณอาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี" ฉบับนี้ขึ้น เพื่อให้อาจารย์ทุกท่านได้ศึกษา และปฏิบัติตามจรรยาบรรณอาจารย์ 9 ที่มีอยู่ในคู่มือฉบับนี้

ในนามของสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อฉบับนี้จะเกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อชื่อเสียงอาจารย์ และมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีสืบไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาส จิตต์เจริญ)

ประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

จรรยาบรรณอาจารย์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ความเป็นมา

วิชาชีพอาจารย์เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ เป็นคนที่มีความรู้ มีความสามารถ มีประสบการณ์ทักษะ และศิลปะ ในด้านวิชาการแล้ว ยังจำเป็นต้องเป็นบุคคลที่สมควรดำรงตนให้เป็นที่เคารพนับถือ ศรัทธาของศิษย์ และบุคคลทั้งหลายทั่วไป ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษา มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีการกำกับดูแลปฏิบัติตามตัวชี้วัดที่ 7 ในกรณี มหาวิทยาลัยฯ ได้มอบหมายให้สภาอาจารย์เป็นผู้รับผิดชอบจัดทำคู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ เพื่อเผยแพร่ให้อาจารย์ของสถาบันทราบ โดยให้อาจารย์เข้าใจเป็นทางเดียวกันในการดำรงตนอย่างภาคภูมิใจในวิชาชีพของตน

ประสงค์

เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติของอาจารย์ รักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงให้
ที่เชื่อถือศรัทธาแก่บุคคลทั้งหลาย ในฐานะผู้ประกอบวิชาชีพอาจารย์

เม

ยาบรณ หมายถึง ความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพต่างๆ กำหนดขึ้น
เพื่อรักษาชื่อเสียง เกียรติคุณ
(ตามพจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2530)

ยาบรณ หมายถึง ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงาน
แต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อ
เสียง และฐานะของสมาชิกอาชีพนั้นเป็นลายลักษณ์
อักษรหรือไม่ก็ได้
(ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542)

จรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

จรรยาบรรณข้อที่ 1

อาจารย์ต้องรักและให้ความเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้าหลักการ

การแสดงออกของบุคคลในทางที่ดี เป็นผลมาจากสภาวะจิตใจที่ตั้งงามและความเชื่อถือที่ถูกต้องของบุคคล บุคคลที่มีความรักและเมตตาต่อผู้อื่น แสดงออก ด้วยความปรารถนาในอันที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อผู้อื่น มีความสุภาพ ไตร่ตรองถึงผลแล้วจึงแสดงออกอย่างจริงใจ อาจารย์จึงต้องมีความรักและเมตตาต่อศิษย์อยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นผลให้พฤติกรรมของอาจารย์ที่แสดงออกต่อศิษย์ เป็นไปในทางสุภาพ เอื้ออาทรส่งผลดีต่อศิษย์ในทุกๆด้าน

คำอธิบาย

อาจารย์ต้องรักและเมตตาศิษย์โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า หมายถึงการตอบสนองต่อความต้องการ ความถนัด ความสนใจของศิษย์อย่างจริงใจ สอดคล้องกับความเคารพ การยอมรับ การเห็นอกเห็นใจ ต่อสิทธิพื้นฐานของศิษย์ จนเป็นที่ไว้วางใจเชื่อถือและชื่นชมได้ รวมทั้งเป็นผลไปสู่การพัฒนารอบด้านอย่างเท่าเทียมกัน

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. สร้างความรู้สึกเป็นมิตร เป็นที่พึ่งพาและวางใจได้ของศิษย์
 - ตัวอย่าง เช่น
 - 1.1 ให้ความเป็นกันเองกับศิษย์
 - 1.2 รับฟังปัญหาของศิษย์และให้ความช่วยเหลือ
 - 1.3 ร่วมทำกิจกรรมกับศิษย์เป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม
 - 1.4 สนทนาได้ถามทุกข้อสงสัยของศิษย์
2. ตอบสนองข้อเสนอและการกระทำของศิษย์ในทางสร้างสรรค์ตามสภาพ
 - ปัญหาความต้องการและศักยภาพของศิษย์ ตัวอย่างเช่น
 - 2.1 สนใจคำถามและคำตอบของศิษย์ทุกคน
 - 2.2 ให้โอกาสศิษย์แต่ละคนได้แสดงออกตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ
 - 2.3 ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของศิษย์
 - 2.4 รับการนัดหมายของศิษย์เกี่ยวกับการเรียนรู้ก่อนงานอื่นๆ
3. เสนอและแนะแนวทางการพัฒนาของศิษย์ ตามความถนัด ความสนใจ และศักยภาพของศิษย์ ตัวอย่างเช่น
 - 3.1 มอบหมายงานตามความถนัด
 - 3.2 จัดกิจกรรมหลากหลายตามสภาพความแตกต่างของศิษย์ เพื่อให้แต่ละคน ประสบความสำเร็จเป็นระยะอยู่เสมอ

- 3.3 แนะนำแนวทางที่ถูกให้แก่ศิษย์
- 3.4 ปรึกษานหาหรือกับอาจารย์ ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียน เพื่อนอาสาเหตุ และวิธีแก้ปัญหาของศิษย์
- 4. แสดงผลงานที่ภูมิใจของศิษย์ทั้งในและนอกสถานศึกษา ตัวอย่างเช่น
 - 4.1 ตรวจสอบผลงานของศิษย์อย่างสม่ำเสมอ
 - 4.2 แสดงผลงานของศิษย์ในห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ
 - 4.3 ประกาศหรือเผยแพร่ผลงานของศิษย์ที่ประสบผลสำเร็จ

รยาบรรณข้อที่ 2

อาจารย์ต้องอบรม สั่งสอน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้อง ดึงามให้ แก่ ะอย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

กการ

อาจารย์ที่ดี ต้องมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาศิษย์ให้เจริญได้ อย่างเต็มศักยภาพ และถือว่า ามรับผิดชอบของตนจะสมบูรณ์ต่อเมื่อศิษย์ได้แสดงออกซึ่งผลแห่งการพัฒนานั้นแล้ว อาจารย์จึง ะเรียนรู้เกี่ยวกับศักยภาพของศิษย์แต่ละคน และทุกคน เลือกกิจกรรมการเรียนที่หลากหลาย ะสมสอดคล้องกับการพัฒนาตามศักยภาพนั้น ดำเนินการให้ศิษย์ได้ลงมือทำกิจกรรมการเรียน ะเกิดอย่างชัดแจ้ง และยังกระตุ้นให้ศิษย์ทุกคนได้ทำกิจกรรมต่อเนื่อง เพื่อความเจริญงอกงาม ังไม่มีที่สิ้นสุด

อธิบาย

อาจารย์ต้องอบรม สั่งสอน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้อง ดึงามให้เกิดแก่ศิษย์ ังเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ หมายถึง การดำเนินงานตั้งแต่การเลือกกำหนด ะกรรมการเรียนที่มุ่งผลต่อการพัฒนาในตัวศิษย์อย่างแท้จริง การจัดให้ศิษย์มีความรับผิดชอบ ะเป็นเจ้าของการเรียนรู้ตลอดจนการประเมินร่วมกับศิษย์ในผลของการเรียนและการเพิ่มพูนการ ะรู้ภายหลังบทเรียนต่างๆ ด้วยความปรารถนาที่จะให้ศิษย์แต่ละคนและทุกคนพัฒนาได้อย่าง ะศักยภาพ

ติกรรมสำคัญ

1. อบรม สั่งสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์ อย่าง ะมุ่งมั่นและตั้งใจ ตัวอย่างเช่น
 - 1.1 สอนเต็มเวลา ไม่เบียดบังเวลาของศิษย์ไปหาผลประโยชน์ส่วนตน
 - 1.2 เอาใจใส่ อบรม สั่งสอนศิษย์จนเกิดทักษะในการปฏิบัติงาน
 - 1.3 ดูแลเวลาเพื่อพัฒนาศิษย์ตามความจำเป็นและเหมาะสม
 - 1.4 ไม่ละทิ้งชั้นเรียนหรือขาดการสอน โดยไม่มีเหตุอันควร

2. อบรมสั่งสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์ อย่างเต็มศักยภาพ ตัวอย่างเช่น

- 2.1 เลือกใช้วิธีการที่หลากหลายในการสอนให้เหมาะสมกับศิษย์
- 2.2 ให้ความรู้โดยไม่ปิดบัง
- 2.3 เปิดโอกาสให้ศิษย์ได้ฝึกปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถ
- 2.4 สอนเต็มความสามารถและด้วยความเต็มใจ
- 2.5 กำหนดเป้าหมายที่ท้าทาย และพัฒนา
- 2.6 คัดเลือกกิจกรรมการเรียน การสอนที่นำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน
- 2.7 ประเมิน ปรับปรุง ให้ได้ผลจริง
- 2.8 ภูมิใจเมื่อศิษย์พัฒนา

3. อบรม สั่งสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ตัวอย่างเช่น

- 3.1 อบรมสั่งสอนศิษย์โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง
- 3.2 มอบหมายงานและตรวจผลงานด้วยความยุติธรรม

จรรยาบรรณข้อที่ 3

อาจารย์ต้องประพฤติ และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้ง ทางกาย วาจา และใจ

หลักการ

การเรียนรู้ในด้านค่านิยมและจริยธรรม จำเป็นต้องมีต้นแบบที่ดี เพื่อให้ศิษย์ยึดถือและนำไปปฏิบัติตาม อาจารย์ที่ดีจึงถ่ายทอดค่านิยมและจริยธรรมด้วยการแสดงตนเป็นตัวอย่างเสมอ การแสดงตนเป็นตัวอย่างนี้ถือว่าอาจารย์เป็นผู้นำในการพัฒนาศิษย์อย่างแท้จริง

คำอธิบาย

การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี หมายถึง การแสดงออกอย่างสม่ำเสมอของอาจารย์ที่ศิษย์สามารถสังเกตเห็นได้เอง และเป็นการแสดงที่เป็นไปตามมาตรฐานแห่งพฤติกรรมระดับสูงตามค่านิยม คุณธรรม และวัฒนธรรมอันดีงาม

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. ตระหนักว่าพฤติกรรมแสดงออกของอาจารย์มีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของศิษย์อยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น
 - 1.1 ระมัดระวังในการกระทำ และการพูดของตนอยู่เสมอ
 - 1.2 ไม่โกรธง่ายหรือแสดงอารมณ์ฉุนเฉียวต่อหน้าศิษย์
 - 1.3 มองโลกในแง่ดี

2. พุดจาสุภาพและสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์ และสังคม ตัวอย่างเช่น
 - 2.1 ไม่พูดคำหยาบหรือก้าวร้าว
 - 2.2 ไม่นินทาหรือพุดจาใส่เสียศ
 - 2.3 ไม่พุดจาถูกเหยียดหยามผู้อื่น
3. กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีสอดคล้องกับคำสอนของตน และวัฒนธรรม ประเพณี อันดีงาม ตัวอย่างเช่น
 - 3.1 ปฏิบัติตนให้มีสุขภาพที่ดีอยู่เสมอ และบุคลิกภาพที่ดี
 - 3.2 แต่งกายสะอาดสุภาพเรียบร้อยเหมาะสมกับกาลเทศะ
 - 3.3 แสดงกิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อยอยู่เสมอ
 - 3.4 ตรงต่อเวลา
 - 3.5 แสดงออกซึ่งนิสัยที่ดีในการประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน และสามัคคี มีวินัย
 - 3.6 รักษาสาธารณสมบัติ และสิ่งแวดล้อม
 - 3.7 ไม่ประพฤติตนในเชิงชู้สาวกับศิษย์
 - 3.8 ไม่ประพฤติผิดศีลธรรมในเชิงชู้สาว

รยาบรรณข้อที่ 4

อาจารย์ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิบัติ์กระตือความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์ และ ามของศิษย์

ึกการ

การแสดงออกของอาจารย์ใดๆ ก็ตามย่อมมีผลในทางบวกหรือลบ ต่ความเจริญเติบโตของ ย์ เมื่ออาจารย์เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนาทุกๆ ด้านของศิษย์ จึงต้องพิจารณาเลือก ดงแต่เฉพาะการแสดงออกที่มีผลทางบวก ทั้งระดับและละเว่นการแสดงใดๆ ที่นำไปสู่การชะล อซ์ขีดวางความก้าวหน้าของศิษย์ทุกๆ ด้าน

อธิบาย

การไม่กระทำตนเป็นปฏิบัติ์กระตือความเจริญ ทางกาย สติปัญญา จิตใจอารมณ์ และสังค มงศิษย์ หมายถึง การตอบสนองต่อศิษย์ในการลงโทษ หรือให้รางวัลหรือการกระทำอื่นใด ที่นำไป ารลดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาหรือเพิ่มพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา ุติกรรมที่สำคัญ

1. ละเว้นการกระทำให้ศิษย์เกิดความกระทบกระเทือนต่อจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่น

1.1 ไม่ทำขโมยของศิษย์มาล้อเลียน

2. ละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและร่างกายของศิษย์ ตัวอย่างเช่น

2.1 ไม่ทำร้ายร่างกายศิษย์

2.2 ไม่ลงโทษศิษย์เกินกว่าระเบียบกำหนด

2.3 ไม่จัดหรือปล่อยให้สภาพแวดล้อมเป็นอันตรายต่อศิษย์

2.4 ไม่ใช้ศิษย์เกินกว่าเหตุ

3. ละเว้นการกระทำที่สกัดกั้นพัฒนาการทาง สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคมของศิษย์ ตัวอย่างเช่น

3.1 ไม่คัดลिनคำตอบถูกผิดโดยยึดคำตอบของอาจารย์

3.2 ไม่ดูคำซ้ำเติมศิษย์ที่เรียนรู้ช้า

3.3 ไม่ชี้คขวางโอกาสให้ศิษย์ได้แสดงออกทางสร้างสรรค์

3.4 ไม่ตั้งฉายาในทางลบให้ศิษย์

จรรยาบรรณข้อที่ 5

อาจารย์ต้องไม่แสวงหาประโยชน์ใดๆ จากศิษย์ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ให้ศิษย์ กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

หลักการ

การใช้ตำแหน่งหน้าที่ในวิชาชีพแสวงหาประโยชน์ใส่ตนโดยมิชอบ ย่อมทำให้เกิดความลำเอียงในการปฏิบัติหน้าที่ สร้างความไม่เสมอภาค นำไปสู่ความเสื่อมศรัทธาในบุคคลและวิชาชีพ ดังนั้น อาจารย์จึงไม่แสวงหาประโยชน์อันมิควรได้จากศิษย์ หรือใช้ศิษย์ไปแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

คำอธิบาย

การไม่แสวงหาประโยชน์ใดๆ จากศิษย์ ในการปฏิบัติหน้าที่ปกติ และไม่ใช้ศิษย์กระทำการใดๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ หมายถึง การไม่กระทำการใดๆ ที่จะได้มาซึ่งผลตอบแทนเกินสิทธิ์ที่พึงมีพึงได้จาก การปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบตามปกติ

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. **ไม่รับหรือแสวงหาประโยชน์ใดๆ อันมิควรจากศิษย์** ตัวอย่างเช่น
 - 1.1 ไม่หารายได้จากกการนำสินค้ามาขายให้ศิษย์
 - 1.2 ไม่ตัดสินผลงานหรือผลการเรียน โดยมีสิ่งแลกเปลี่ยน
 - 1.3 ไม่บังคับหรือสร้างเงื่อนไขให้ศิษย์มาเรียนพิเศษ เพื่อหารายได้
2. **ไม่ใช่ศิษย์เป็นเครื่องมือหาประโยชน์ให้กับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย**
ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความรู้สึกของสังคม ตัวอย่างเช่น
 - 2.1 ไม่นำผลงานของศิษย์ไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตน
 - 2.2 ไม่ใช่แรงงานศิษย์เพื่อประโยชน์ส่วนตน
 - 2.3 ไม่ใช่หรือจ้างวานศิษย์ไปทำสิ่งผิดกฎหมาย

รยาบรรณข้อที่ 6

อาจารย์ต้องพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อพัฒนาการทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

หลักการ

สังคมและวิทยาการมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นอาจารย์ในฐานะผู้พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงต้องพัฒนาตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและ แนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต

อธิบาย

การพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอหมายถึงการใฝ่รู้ ศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ และทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี สามารถพัฒนาบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์

พฤติกรรมที่สำคัญ

1. **ใฝ่ใจศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับวิชาชีพอยู่เสมอ**
ตัวอย่างเช่น
 - 1.1 หาความรู้จากเอกสาร ตำรา และสื่อต่างๆตามโอกาส
 - 1.2 จัดทำและเผยแพร่ความรู้ต่างๆผ่านสื่อตามโอกาส
 - 1.3 เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา หรือฟังคำบรรยายหรืออภิปรายทางวิชาการ
2. **มีความรอบรู้ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย**
แนวทางพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองอาชีพ และเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น
 - 2.1 นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการเรียนการสอน
 - 2.2 ติดตามข่าวสาร เหตุการณ์บ้านเมือง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง อยู่เสมอ
 - 2.3 วางแผนพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

